

सर्गः ८ स किलाश्रममन्थमाश्रितो निवसन्नावसथे पुरा
 दहिः । समुपास्यत पुत्रभोग्ययास्तुषये वाविकृतं
 द्रियः श्रिया ॥ १४ ॥ प्रशमस्थितपूर्वपार्थिवं कुलमूर्जं
 खलनूतनेश्वरं । नभसा निभृतेन्दुना तुलामुदिता
 र्केण समारुरोह तत् ॥ १५ ॥

सदति । स रघुः श्रियालक्ष्म्या सम्यक् उपास्यतोपासितः
 किं सः अन्त्यं चतुर्थमाश्रममाश्रितः पुं किं सः अविकृतानि
 विकाररहितानीन्द्रियाणि यस्य सः पुं किं सः यतयः सन्त्या
 सिनः प्रिया यस्य सः किं कुर्वन् पुरान्नगरादहिरावसथे स्थाने निव
 सन् सन् कथा इव स्तुषया बध्वा इन्दुमत्येव किं श्रिया स्तुषया च
 पुत्रेणाजेन भोग्यया ॥ १४ ॥ प्रशमेति । तत्कुलं नभसा आकाशेन
 तुलां साम्यं सम्यक् आरुरोह प्राप किं कुलं प्रशमे शान्तौ
 स्थितः पूर्वः पार्थिवो राजा यस्य तत् पुं किं कुलं ऊर्जस्वलोवल
 बान् नूतनो नवीन ईश्वरो राजा यस्य तत् किं नभसा निभृतो
 ऽस्तसमीप इन्दुश्चन्द्रो यस्य तेन पुं किं नभसा उदितउदयं
 प्राप्नोर्कः सूर्यो यस्य तेन ॥ १५ ॥